

Rok 2011 – klid před bouří?

Vážené kolegyně, vážení kolegové,
nejprve mi dovolu, abych Vám popřál vše dobré v tomto roce.

Při čtení denního tisku a sledování dalších médií se nelze divit těm, kteří propadají větší či menší depresi. Politika vstupuje do našeho každodenního života více, než by se nám všem asi líbilo. A chtělo by se říct – **když už vstupuješ, tak ať to má alespoň hlavu a patu (a dlouho neotravuj)**. Kéž by tomu tak alespoň občas bylo. Například kapitola „Zdravotnictví“ vládního prohlášení stávající vlády ČR vypadá tak, že ji psali tři autoři, kteří snad ani neseděli u jednoho stolu a pak dali svoje nápady dohromady. A výsledek podle toho také vypadá. Na papíře působí některé návrhy (sliby) hrozně jednoduše. Hůře jsou na tom ale ti, kteří je následně uvádí v život. A to je příklad nepochopeného (a skoro nevysvětlitelného) regulačního poplatku u léků. Z položky se přesune na recept. Tak praví vládní prohlášení. Zdánlivě jednoduché. Ale to jen potud, než se nahlédne pod pokličku. Papír snese spoustu slibů a čím jednodušeji vypadají, tím obtížnější je jejich realizace. Máme jedinou jistotu – změna začne platit od 1. ledna 2012. Snad...

Z politiky zase zpátky pod zelený lékárenský kříž. Za tárou a v bílém se alespoň já cítím tak nějak lépe a v „bezpečí“.

Přelom roku přitom láká ke krátkému ohlédnutí. Stále totiž existují věci, které můžeme ovlivnit. Část těch, kteří vidí budoucnost lékáren v poskytování služeb s vysokou přidanou odbornou hodnotou, se zapojila do přípravy standardů pro konzultační činnost. A díky spolupráci s nakladatelstvím SOLEN bylo vše zakončeno na přelomu roku tiskem první série Doporučených postupů ČLnK. Poděkování tak logicky patří nejen všem autorům a členům redakční rady, ale i dalším, kteří se svými nápady zasloužili o jejich realizaci. Hodně sil a elánu těm, kteří začínají pracovat na dalším pokračování. Již výrazně menší pocity uspokojení bylo možné vyčíst z tváře těch, kteří sledovali prezentaci výsledků průzkumu „Tajemný pacient“. Dvacet procent nadprůměrně hodnocených lékáren ze vzorku 104 sledovaných jistě není číslo, které by stálo za velkou chválu. Obrázek je to ale reálný a má jednu velkou výhodu – je zde velký potenciál ke zlepšení. Změna k lepšímu přitom nemusí znamenat žádnou zásadní námahu. Mnohdy by stačilo vskutku málo – vyznačit si v lékárně diskrétní zónu a podtrhnout tak zdravotnický charakter lékárny; nosit viditelně označení, jmenovku, ať pacient ví, s kým má tu čest hovořit; rozvzpomenout se na lege artis dispenzační činnost a používat při ní strukturovaný sled otázek na pacienta. Každý z nás toto všechno umí. Je jen náš (skoro by se chtělo říct stavovskou) chybou, že se neumíme pořádně „prodat“. Při dodržování výše uvedených základních pravidel by už nikomu z pacientů na mysl nepřišla myšlenka na srovnání lékárny s obchodem a lékárníka s prodávčem. Máme to stále ve svých rukou.

A závěrem ještě doplnění úvodního přání – necht' nás v roce 2011 opustí všichni zlí duchové v podobě odpočtů a všemožných slev. Všichni ti, co si svoje PR a pověst mezi lidem zlepšují pošlapáváním zákonů např. u regulačních poplatků. Kéž naše uspokojení z odborné seberealizace v lékárně zamíří na sinusoidě zase strmě vzhůru!

Mgr. Michal Hojný

Mgr. Michal Hojný

viceprezident ČLnK, vedoucí lékárník ÚL IKEM

Lékárna IKEM

Vídeňská 1958/9, 140 21 Praha 4

michal.hojny@ikem.cz